

A fapiacról.

Budapest, 1890. márczius hó 31.

(B.) A fenyőfűrész-árak keresleténél az eddiginél valamivel nagyobb élénkség tapasztalható, a mi nem annyira a kivitelnek, mint inkább a belföldi szükséglet némi fokozódásának tulajdonítható; ez anyagok árainál emelkedő irányzat is mutatkozik, míg ellenben a fenyő-szálfáknál kelendőség és árak változatlanok.

A tölgyfa anyagok árai olyanok mint eddig, kivéve a szobapadlóké, melyek kereslete valószínűleg a németországi munkás-viszonyokkal karöltve járó korlátoltabb vállalkezési kedv következtében lanyhulni kezd; ettől eltérőleg azonban többfelől történnek tudakozódások tanningyártásra használható tölgytüzifa iránt, mely célra természetesen évenként jelentékeny mennyiségű tölgytüzifára van szükség. A francia dongák helyzete még nem változott, ha azonban a májusi fagyos szentek veszedelmet nem hoznak a francia szőlőkre, akkor az anyagok keresleténél is lényeges fordulat áll be. Tölgy eserkéregre élénk a kereslet.

A tüzifa anyagok helyzete nyomott s daczára annak, hogy a munkás sztrájkok a kőszén termelését egyre költségesebbé teszik s a vasnak is elég jó ára van, a tüzifa árjavulása még nem tapasztalható.

Pályázat erdősítési jutalmakra.

18.841/1890. szám. A földmivelésügyi m. kir. miniszterium, az országos erdei alapból a magasabb hegységek fensíkjainak, tetőinek és gerinceinek vagy meredek oldalainak s illetve a közgazdasági érdekből erdészetiileg mive-

lendő oly területeknek beerdősítésére, melyeken hegyomlások, hó- vagy kőgörgöttegek megakadályozására, szélvész és vizek rombolásának, valamint a futóhomok továbbterjedésének meggátlása végett az 1879. évi XXXI. törvényczikk 165. §-ában megjelölt erdősítés közgazdasági szempontból szükséges s a melyeken létrejövő erdők véderdőkül fognak szolgálni, a folyó 1890. évre 3 nagy jutalmat és 3 elismerő jutalmat tűz ki.

	Az 1-ső nagy jutalom	1000 franc aranyban		
A	2-ik	" "	800	" "
A	3-ik	" "	500	" "
	Az 1-ső elismerő jutalom	400 franc aranyban		
A	2-ik	" "	200	" "
A	3-ik	" "	100	" "

Ezen jutalmakra versenyezhetnek mindazon erdősítések, a melyek a folyó 1890. évben nem állami költségben fogantatottak; még pedig a nagy jutalmakra, ha egy tagban legalább 25 (huszonöt) kat. holdra, az elismerő jutalmakra pedig, ha egy tagban legalább 10 (tíz) kat. holdra terjednek. Ehez képest versenyző lehet minden erdőbirtokos vagy birtokos-testület és illetve polgári, egyházi vagy urbéres község. A kiadandó jutalmakban azon erdőbirtokosok s illetve azon erdőtisztek részesülnek, kiknek költségén s illetve kiknek tanácsa szerint és felügyelete alatt az erdősítés teljesített, feltéve, hogy a jutalom odaitélésének idejében azok a jutalmazott új erdőnek még birtokában vannak, illetve azt erdőtiszti minőségben kezelik s az erdősített területet a beerdősítés biztos sikerének elősegítése végett, a folyó évtől, vagy az első munkálatoktól kezdve a jutalom odaitélésének idejéig állandóan gondozták s a versenyző területen netalán pótlólag szükséges újabb erdő-

sítési munkálatokat is évenként eszközölték s a létrejövő erdőnek véderdőként való kezelése iránt intézkedtek.

A jutalmak az 1895. évben szolgáltatnak ki s azok kétharmad része az erdősítés költségeit viselő erdőtulajdonost, egy harmadrésze pedig az erdősítést teljesítő erdőtisztet illeti.

A jutalmakat a földmivvelésügyi m. kir. miniszterium által az országos főerdőmester vagy helyettesének elnöke alatt erdőtisztekből alakított öt tagu bizottság ítéli oda, még pedig a beerdősülés s illetve a szükséges állabalakulás biztosításának megtörtént igazolása alapján a teljesített erdősítés közérdekü becsének sorrendje és minősége szerint.

A bíráló bizottság ítéletének alapjául szolgálnak az illetékes közigazgatási, erdészeti bizottságnak s illetve a kir. erdőfelügyelőnek a versenyző erdősítések felett adott javaslatai és a bíráló bizottság részéről esetleg teljesítendő helyiszemlék.

Felhivatnak tehát mindazon erdőbirtokosok, kik a folyó 1890. év tavaszi vagy őszi erdősítési ideje alatt a kezdetben megjelölt minősítéssel bíró erdősítést teljesítenek és a kitűzött jutalmakra pályázni kívánnak, hogy a folyó évi tavaszon történő erdősítést illetőleg legkésőbb folyó évi július hó végéig, a folyó év őszén történő erdősítést illetőleg pedig legkésőbb folyó 1890. év decz. 25-ig az erdősítés helyének, telekkönyvi számának, a terület nagyságának (kat. holdakban) az erdősítésre használt fanemnek, illetve fanemeknek s utóbbi esetben azok elegyarányának pontos megjelölése mellett, annál bizonyosabban jelentsék be a földmivvelésügyi m. kir. miniszteriumnál, mert a pályázati feltételeknek bármely legkisebb részben való meg nem tartása esetében a versenyben részt nem vehetnek.

Budapesten, 1890. év április hó 21-én.

A földmivvelésügyi m. kir. miniszterium.